

8 decembrie – 14 decembrie

Unitate în închinare

Textul de memorat: „*El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!»*” (Apocalipsa 14:7)

În perioada imediat următoare Cincizecimii, primii creștini au acordat mult timp închinării: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Faptele 2:42). Inima lor se umplea de bucurie și de recunoștință față de Dumnezeu la gândul că Isus era Mesia, împlinirea profețiilor din Vechiul Testament. Ce privilegiu era pentru ei să cunoască acest adevăr! Ei simțeau nevoia să petreacă timp împreună în părtășie, studiu și rugăciune, ca să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru că li se descoperise prin viața, moartea și învierea lui Isus și făcuse atâtea pentru ei.

Biserica lui Isus Hristos este, prin definiție, o biserică închinătoare, chemată de Dumnezeu la existență ca să fie „o casă duhovnicească, o preoție sfântă” care să aducă „jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Petru 2:5). Recunoștința față de Dumnezeu exprimată în cadrul închinării comunității transformă inima și mintea participanților după caracterul Său și îi pregătește pentru slujire.

Subiectul studiului de săptămâna aceasta este semnificația închinării și modul în care contribuie ea la păstrarea unității credincioșilor în Isus.

Duminică, 9 decembrie – Să ne închinăm doar Creatorului

Când vorbim despre închinare, subliniem de obicei elementele închinării, ce presupune ea și cum se desfășoară. Dar ce este ea de fapt? Ce înseamnă să ne închinăm lui Dumnezeu? Și de ce ne închinăm? Potrivit cu Psalmii 29:2, a ne închina Domnului înseamnă a-I da slava și cinstea care I se cuvin.

1. Capitolele 4 și 5 din Apocalipsa descriu modul cum a fost primit Isus la înălțarea Sa la cer. De ce I se închină locuitorii cerului lui Dumnezeu și lui Isus, Mielul lui Dumnezeu? Apocalipsa 4:8,11; 5:9,10,12,13

Închinarea este răspunsul ființelor create, prin cuvinte de adorare și de mulțumire, la dragostea lui Dumnezeu, este exprimarea recunoștinței pentru lucrarea Sa de creare și de mântuire. La sfârșitul timpului, și cei răscumparați se vor alătura în adorare (vezi Apocalipsa 15:3,4).

Prin urmare, închinarea este răspunsul credinței noastre în Dumnezeu față de lucrările Sale mărețe pentru noi: ne referim aici, în primul rând, la lucrarea de creare și, în al doilea rând, la lucrarea de răscumpărare. Prin închinare, îi arătăm adorarea, venerația, lauda, dragostea și ascultarea pe care considerăm că le merită. Sigur că informațiile pe care le avem despre Dumnezeu, Creatorul și Mântuitorul nostru, provin din ceea ce El ne-a descoperit în Scriptură și din ceea ce ne-a descoperit mai deplin despre El Isus, prin persoana și lucrarea Sa (vezi Ioan 14:8-14). De aceea I se închină creștinii lui Isus ca Mântuitor și Răscumpărător, subliniind astfel moartea și învierea Sa.

Creștinii se adună pentru închinare dintr-un sentiment de admirație și de recunoștință față de Dumnezeu.

Numește trei binecuvântări pe care le-am primit prin Hristos, Creatorul și Mântuitorul nostru.

Luni, 10 decembrie – Falsa închinare

2. Care a fost cea de-a treia ispită cu care S-a confruntat Isus în pustie? Matei 4:8,9

Mândru și plin de sine, Satana s-a intitulat stăpânul legitim al lumii, proprietarul bogățiilor și frumuseților ei și a pretins onoare și respect din partea tuturor locuitorilor ei, de parcă el ar fi creat-o. Ce insultă la adresa lui Dumnezeu, Creatorul nostru și Tatăl lui Isus! El a dovedit că știa foarte bine ce înseamnă să te închini: să-I aduci onoare și respect Proprietarului de drept al universului.

3. Compară experiența celor trei tineri evrei din Daniel 3 cu situația din timpul sfârșitului – Apocalipsa 13:4 și 14:9-11. Pentru ce se va da lupta atunci?

Din vremea lui Cain și Abel, a celor trei tineri evrei din Babilon și până la evenimentele finale legate de „semnul fiarei” (Apocalipsa 16:2), Satana a încercat să întemeieze un sistem contrafăcut de închinare, prin care să-i îndepărteze pe oameni de Dumnezeu și să-i determine să-i aducă închinare lui. Încă dinainte de căderea lumii în păcat, el a nutrit dorința de a fi ca Dumnezeu (Isaia 14:14). În zilele din urmă, credincioșii vor fi amenințați cu moartea dacă nu se vor închina „icoanei fiarei”, la fel cum au fost amenințați cu moartea cei trei tineri evrei în Babilon dacă nu se închinau „chipului de aur”.

„Timpul de suferință dinaintea poporului lui Dumnezeu va cere o credință care să nu se clatine. Copiii Săi trebuie să le facă tuturor cunoscut faptul că ei I se închină numai lui Dumnezeu și că niciun motiv, nici chiar viața însăși, nu-i poate determina să facă o concesie cât de mică închinării false. Pentru inima credincioasă, poruncile oamenilor mărginiți și păcătoși se vor prăbuși fără însemnătate în fața Cuvântului veșnicului Dumnezeu. Adevărul va fi ascultat, chiar dacă urmarea ar fi închisoarea, exilul sau moartea.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, ed. 2011, p. 354

Pe ce căi subtile încearcă să se impună falsa închinare în prezent?

Marti, 11 decembrie – Solia primului înger

Advenștii de ziua a șaptea consideră că soliile celor trei îngeri din Apocalipsa 14:6-12 descriu misiunea lor și esența mesajului lor de dinaintea revenirii lui Isus (Apocalipsa 14:14-20). Ele conțin mesaje care trebuie spuse „cu glas tare” tuturor locuitorilor pământului.

4. Care este solia primului înger? Apocalipsa 14:6,7

Prima solie aduce Evanghelia în atenția tuturor locuitorilor pământului, ca o împlinire a profeției lui Isus din Matei 24:14, transmițând și ideea de iminență. Și îi îndeamnă pe oameni să-I acorde lui Dumnezeu toată atenția, pentru că „a venit ceasul judecății Lui”.

„Temeți-vă de Dumnezeu!” Mulți vor fi îngroziți de solia aceasta. Însă pentru cei care L-au urmat pe Isus, ea va fi un apel la venerație și respect. Ei văd în ea împlinirea făgăduințelor Sale și sunt cuprinși de recunoștință și respect profund.

„Și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” Cuvintele acestea fac trimitere directă la porunca despre Sabat, cu referirea ei la crearea lumii (Exodul 20:8-11).

Dumnezeul Creator, care a instituit Sabatul ca zi de comemorare a puterii Sale creatoare, este Cel căruia I se cuvin închinarea și preamărirea. Interesant că, la sfârșitul timpului, închinarea va arăta de care parte este fiecare în marea luptă. Solia acesta este un apel adresat tuturor locuitorilor pământului de a se închina Creatorului.

„Punctul central în criza finală va fi închinarea. Apocalipsa arată că testul nu va consta în interzicerea închinării, ci în obligația de a i se aduce închinare altcuiva decât lui Dumnezeu. Atunci, vor exista în lume doar două categorii de oameni: cei care se tem de Dumnezeu adevărat și I se închină (11:1,18; 14:7) și cei care urăsc adevărul și care se închină balaurului și fiarei (13:4-8; 14:9-11).” - Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation*, 2002, pp. 444-445

Miercuri, 12 decembrie – Studiul biblic și părtășia

5. Care sunt elementele închinării în biserica creștină primară? Faptele 2:42

Încă din primele zile ale existenței bisericii, închinarea a avut ca element principal studiul Cuvântului. Primii creștini studiau Scripturile cu perseverență ca să vadă ce spun ele despre Isus Mesia. Se adunau în fiecare zi pentru a se bucura împreună de binecuvântările divine și pentru a se încuraja reciproc. Ei extrăgeau din Cuvânt adevărurile sacre care au format temelia mesajului lor pentru lume.

6. Ce spun pasaje de mai jos despre importanța studierii Cuvântului lui Dumnezeu împreună cu alți credincioși? 2 Împărați 22:8-13; Faptele 17:10, 11; 2 Timotei 3:14-17

„Oriunde sunt vestite adevărurile Evangheliei, cei care din sinceritate doresc să facă ce este bine sunt conduși la o sârguincioasă cercetare a Scripturilor. Dacă, în timpul evenimentelor finale ale istoriei acestui pământ, cei cărora le sunt vestite adevărurile probatoare ar urma exemplul bereenilor, cercetând zilnic Scripturile și comparând Cuvântul lui Dumnezeu cu soliile aduse lor, astăzi ar fi un număr mult mai mare de oameni care ascultă de preceptele Legii lui Dumnezeu acolo unde nu sunt decât puțini.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 169

Cât de bine ești întemeiat pe adevărurile Bibliei? Ești suficient de bine întemeiat ca să rămâi neclintit în fața amenințării cu moartea, asemenea celor trei tineri evrei?

Joi, 13 decembrie – Frângerea pâinii și rugăciunile

Primii creștini, deși au avut unele probleme, au fost uniți în credința în Isus și în adevărul pe care El li-l încredințase ca să-l vestească în lume, în „adevărul prezent” cum l-a numit Petru (2 Petru 1:12, în engl.). Uniți astfel în adevăr, și-au exprimat unitatea în mai multe moduri.

„Ei stăruiau... În frângerea pâinii și în rugăciuni” (Faptele 2:42). „Frângerea pâinii” se referă probabil la mesele de părtășie, sau mesele obișnuite pe care le aveau credincioșii împreună. La aceste mese, probabil că prezența pâinii și a mustului le amintea de moartea și învierea lui Isus, în așteptarea revenirii Sale apropiate. Primii creștini își luau timp ca să-și amintească de viața și de lucrarea Domnului și le plăcea să vorbească despre acestea. Mesele au devenit ocazii de închinare (vezi Faptele 2:46,47), care contribuiau în mare măsură la întărirea unității dintre ei.

7. În ce situații ne spune cartea Faptele apostolilor că s-au rugat creștinii împreună? Pentru ce s-au rugat? Faptele 1:14; Faptele 4:23-31; Faptele 12:12

Primii creștini prețuiau mult posibilitatea de a comunica direct cu Dumnezeu și nu pierdeau niciodată ocazia de a-I face cereri când erau împreună pentru închinare. Pavel spune în 1 Timotei 2:1 că este important pentru creștini să se roage împreună. Și efesenilor le-a vorbit despre nevoia de rugăciune - vezi Efeseni 6:18,19.

Pe ce căi putem întări unitatea dintre noi? Ce rol are aici rugăciunea de mijlocire?

Vineri, 14 decembrie – Un gând de încheiere

„«De aceea, Sabatul este fundamentul închinării la Dumnezeu, deoarece ne învață acest mare adevăr în modul cel mai impresionant și nicio altă instituție nu face lucrul acesta. Adevărata bază a închinării la Dumnezeu, nu numai în ziua a șaptea, ci a închinării în general, o constituie deosebirea dintre Creator și ființele create. Acest mare fapt nu-și poate pierde niciodată valoarea și nu trebuie uitat niciodată» (J. N. Andrews, *History of the Sabbath*, cap. 27). Dumnezeu a instituit Sabatul în Eden cu scopul de a păstra acest adevăr în atenția oamenilor pentru totdeauna. Atâta timp cât calitatea Sa de Creator al nostru continuă să fie motivul pentru care ne închinăm Lui, Sabatul va continua să fie un semn și un monument comemorativ al acestui adevăr. Dacă Sabatul ar fi fost păzit la nivel global, gândurile și sentimentele

omului ar fi fost îndreptate către Creator ca obiect al adorării și închinării și n-ar fi existat niciodată vreun idolatru, ateu sau necredincios. Păzirea Sabatului este un semn al loialității față de adevăratul Dumnezeu, care «a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor». Rezultă că mesajul prin care li se poruncește oamenilor să se închine lui Dumnezeu și să păzească poruncile Lui le cere, de fapt, să păzească porunca a patra.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 361

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Geneza 49-Exodul 5

1. Care dintre fiii lui Iacov era cunoscut pentru cuvintele frumoase pe care le rostea?
2. De unde vine denumirea „Abel-Mițraim”?
3. Cum erau strigătele pe care le scoteau israeliții din cauza robiei?
4. Cine s-a dus să i se plângă lui Faraon de condițiile grele de muncă?

Istoria mântuirii, capitolul 42

5. Ce efect a avut faptul că Pavel a fost trimis din cetate în cetate, pentru judecată?